

Krzysztof Garbacz

Zakrzów, woj. tarnobrzegie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 19, 113

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko odkryto w trakcie badań AZP. Położone jest na rozległym wyniesieniu znajdującym się między dwiema podmoklami dolinkami, tuż przy drodze z Ostęcina do Woli Skarbkowej. Założono 6 wykopów o łącznej powierzchni 125 m². Wykopy nr 1 i 2 usytuowane nad brzegiem zarastającego trzciną jeziora zwanego Piaskim Dołem, niedaleko miejsca, gdzie w czasie kopania dołów gospodarczych odkryto duże ilości ceramiki. Wykopy nr 3, 4, 5 założono na południowym stoku wyniesienia. Wejście z pracami na kulminację okarało się niemożliwe z powodu opóźnionych źniw.

Na powierzchni objętej pracami odkryto części dwóch obiektów mieszkalnych typu ziemiankowego i półziemiankowego. Odsłonięcie obiektów na całej powierzchni okazało się niemożliwe z wyżej podanych względów. Ponadto odkryto 2 jamy odpadowe. Wypełniska obiektów mieszkalnych stanowiła brązowo-brązowa i ciemno-szara ziemia zawierająca niewielkie ilości ceramiki. W jamach wystąpiła brązowo-brązowo-szara ziemia zawierająca duże ilości ceramiki i kości zwierząt. W jamie nr 2 / wykop nr 4 / na głębokości ok. 40 m od jej stropu znaleziono przęślik gliniany. Ogółem w trakcie badań pozyskano znaczne ilości ceramiki naczyńowej, kości zwierząt, żuźle żelazne, drobne fragmenty skorodowanych, nieokreślonych przedmiotów żelaznych oraz dwa przęśliki. W świetle materiałów osadę należy datować na okres wpływów rzymskich - II/III w.n.e.

Materiały znajdują się w Biurze Badań i Dokumentacji Zabytków we Włocławku.

Badania będą kontynuowane.

WYSZEMBORK
woj. olsztyńskie
Stanowisko 3

patrz
półne średniowiecze

ZAKRZÓW
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko 1

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Tarnobrzegu

Badania prowadził mgr Krzysztof Garbacz. Finansowało BBDZ w Tarnobrzegu. Drugi sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania rozpoczęte w 1984 r. Założono dwa wykopy o łącznej powierzchni 48 m². Zakończono eksplorację obiektu rowkowego o wym. ok. 3,5 x 3 m. W warstwie kulturowej, a w szczególności w rowku znaleziono fragmenty ceramiki, polepy, kości oraz drobne węgle drzewne. W sumie wyeksploatowano 6 jam o charakterze mieszkalnym i gospodarczym o różnym stopniu nasycenia materiału archeologicznego. Na uwagę zasługuje jama nr 4, zawierająca w silnie przepalonych warstwach aktywno-ceramiki, polepy, a także węgle drzewne i fragmenty kości.

Jamy są najprawdopodobniej częścią jednego większego obiektu, o czym świadczą odkryte w obydwu wykopach rowki. Zasadę obiektu nie jest w pełni możliwy do ustalenia ze względu na silne zmieszanie stanowiska.

Materiały po opracowaniu zostaną przekazane do Muzeum Okręgowego w Sandomierzu, natomiast dokumentacja złożona w Biurze Badań i Dokumentacji Zabytków w Tarnobrzegu.

Ocalała część osady będzie przedmiotem dalszych badań.

ZAPOWIEDNIA, gm. Pysdry
woj. konińskie
Stanowisko 5

Muzeum Okręgowe
w Koniinie

Badania prowadził mgr Józef Kapuśka. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koniinie. Czwarty sezon badań. Cmentarzisko ciałopalne ludności kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano prace badawcze na drodze leśnej przebiegającej przez stanowisko. Prace badano obszar 171 m², na którym odkryto 9 grobów: 7 popielnicowych, 1 jamowy, 1 nieokreślony w wyniku silnego zniszczenia. Wstępna analiza na podstawie wyposażenia wskazuje na: 2 groby męskie, 3 kobiece, 1 dziecięcy, 3 groby nieokreślone pod względem płci.

W świetle uzyskanych materiałów wydaje się, że odsłonięto wachodnią i zachodnią granicę cmentarzyska. Kształt i wyposażenie grobów typowe. Na uwagę zasługuje występowanie w obu rodzajach grobów silnie przepalonych paciorków szklanych.

W warstwie ciałopalenia wyeksploatowano wiele materiału ceramicznego i przedmiotów metalowych. Na powierzchni cmentarzyska zebrano kilka fragmentów ceramiki terra sigillata. Uzyskany materiał potwierdza wcześniejsze ustalenia chronologiczne, pozwalające datować stanowisko na fazę B₂ i B₂/C₁ okresu wpływów rzymskich.

Roanący po obu stronach drogi las uniemożliwia przeprowadzenie badań w sezonach następnych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koniinie.